Форма № 4

Форма № 4

ЗАПОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
(повне найменування вищого навчального закладу)

Кафедра ___філософії___

"ЗАТВЕРДЖУЮ"
Ректор (перший проректор)

_____ /Прушківський В.Г./

"___" _____ 2018 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Ф І Л О С О Ф І Я

_____
(код і назва навчальної дисципліни)

освітньої програми __Корекційна освіта___
(назва освітньої програми)

спеціальність __016 Спеціальна освіта____
(код і назва спеціальності)

галузь знань __01 Освіта___
(код і назва напряму підготовки)

спеціалізація_____
(назва спеціалізації)

інститут, факультет_економіко-гуманітарний інститут, факультет економіки і управління_
(назва інституту, факультету)

Запоріжжя – 2018 р.

Робоча програма Філософія
(назва навчальної дисципліни)
для студентів
за галуззю знань 01 Освіта, спеціальністю 016 Спеціальна освіта освітньою програмою Корекційна освіта. – "__"_____, 2018 р., 12 с.

Розробники: _Коваль В.М., ст. викл. кафедри філософії_
(вказати авторів, їх посади, наукові ступені та вчені звання)

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри філософії

Протокол від "21" 08 2018 р., № 1

Завідувач кафедри філософії
_____ (Бондаренко О.В.)
(підпис) (прізвище та ініціали)
"23" 08 2018 року

Кафедра спеціальної освіти
"19" вересня 2018 р. в.о. Завідувач кафедри _____ (Івахненко А.А.)
(підпис) (прізвище та ініціали)

Схвалено методичною комісією вищого навчального закладу за напрямом підготовки (спеціальністю) 016 Спеціальна освіта, галузь знання 01 Освіта, освітня програма Корекційна освіта
(код, назва)

Протокол від "___"_____ 2018 р., № __

"_____"_____20__ р. Голова _____ (Пущина І.В)
(підпис) (прізвище та ініціали)

© _____, 2018 р.
© _____, 2018 р.

Опис навчальної дисципліни

<table>
<tr><td rowspan="2">Найменування показників</td><td rowspan="2">Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень</td><td colspan="2">Характеристика навчальної дисципліни</td></tr>
<tr><td>денна форма навчання</td><td>заочна форма навчання</td></tr>
<tr><td>Кількість кредитів – 3,0.</td><td>Галузь знань

<u>01 Освіта</u>
<u>22 Охорона здоров’я</u>
(шифр і назва)</td><td colspan="2">Нормативна</td></tr>
<tr><td>Модулів – 2.</td><td rowspan="5">Спеціальність (освітня програма, спеціалізація)

Корекційна освіта ;
Фізичне виховання;
Фізична реабілітація.
016 Спеціальна освіта
017 Фізична культура і спорт
227 фізична реабілітація</td><td colspan="2">Рік підготовки:</td></tr>
<tr><td>Змістових модулів – 2.</td><td>2-й</td><td>2-й</td></tr>
<tr><td>Індивідуальне науково-дослідне завдання
_____
(назва)</td><td colspan="2">Семестр</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Загальна кількість годин – 90 год.</td><td>3-й</td><td>3-й</td></tr>
<tr><td colspan="2">Лекції</td></tr>
<tr><td rowspan="8">Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 год., самостійної роботи студента – 4,5 год.</td><td rowspan="8">Освітній ступінь:

бакалавр</td><td>14 год.</td><td>4 год.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Практичні, семінарські</td></tr>
<tr><td>14 год.</td><td>2 год.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Лабораторні</td></tr>
<tr><td>–</td><td>–</td></tr>
<tr><td colspan="2">Самостійна робота</td></tr>
<tr><td>62</td><td>70 год.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Індивідуальні завдання: 14 год.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Вид контролю: екзамен</td></tr>
</table>

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить: для денної форми навчання – 31% до 69%,
для заочної форми навчання – 1% до 99%.

1. Мета навчальної дисципліни

Мета: формування уяви про філософію, як засобу пізнання, та духовне освоєння світу, отримання знань про сучасні розділи науки, філософську проблематику з її методами дослідження .

Завдання: володіння навичками філософського мислення, формування системного цілісного погляду на суспільство, вміння аналізувати його проблеми, толерантно сприймати соціальні, філософські, релігійні погляди

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен отримати

загальні компетентності:

- здатність самостійного мислення та формування власної точки зору;
- застосування знання у практичних ситуаціях;
- здатність інтелектуального пошуку та зберігання процесу мислення у ситуаціях невизначеності, генерування нових ідей (креативність);
- здатність до адаптації та дії у новій ситуації.
- здатність генерування нових соціальних ідей, соціального реагування та комунікативної компетентності.

фахові компетентності:

- знання основного змісту всіх розділів навчальної програми, основних та найбільш вживаних першоджерел філософії попередніх історичних епох та сучасної філософії задля сприяння розвитку загальної культури й соціалізації особистості;
- знання структури філософського знання, основних філософських категорії (понять), проблем, імен, напрямів філософії попередніх історичних епох та сучасної філософії;
- розуміння механізмів розвитку світу (суспільства) та життєдіяльності людини у них;
- оволодіння філософським способом мислення при змістовному аналізі основних філософських теорій і концепцій, які репрезентують людину та світі;
- розуміння причинно-наслідкових зв’язків розвитку суспільства та життєдіяльності людини у ньому;
- розуміння історико-філософських та соціально-філософських особливостей українського суспільного життя та української національної ідеї.
- уміння практично використовувати основні філософські поняття й концепції, спираючись на зв’язок філософії з дійсністю;
- уміння досліджувати соціальні явища сучасного світу, будувати моделі соціальної дійсності у процесі власної суспільної діяльності та здійснення особистого життя; уміння генерувати нові соціальні ідеї, «мислити глобально, діяти локально»

очікувані програмні результати навчання:

здатність будувати й обґрунтовувати універсальну макромодель соціальної дійсності у процесі суспільної діяльності та особистого життя, спираючись на основні філософські теорії і концепції, зокрема, такі що репрезентують сучасний світ.

2. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Тема 1.1. Філософія як універсальний тип знань

Особливості становлення людини в світі та необхідність її самовизначення. Суттєвими рисами світогляду є, насамперед, певна цілісність поглядів. Далі, ці погляди стосуються важливих життєвих проблем: що таке світ, чи існує Бог, куди прямує людство, в чому полягає покликання людини і т. ін. Такі проблеми розглядаються з певної духовної висоти, на основі узагальнення життєвого досвіду народу. Поняття та типологія світогляду. Світогляд, далі, зумовлює відповіді на питання щодо того, як жити людині в світі, що робити, і, отже, вміщує певні практичні настанови щодо світу і буття людини в цьому світі. Історичні типи світоглядів: міфологічний, релігійний, філософський.

Світогляд – це система уявлень людини про світ, місце людини у світі, відношення людини до світу та до самої себе. Світогляд містить знання, переконання, цінності, ідеали, організовані у єдину систему, у центрі якої завжди перебувають уявлення людини про себе. За способом розуміння людиною свого місця світі можна виділити кілька основних тишв світогляду:

1.Міфологічний - це результат практично-духовної діяльності людини. У міфологічному світогляді людина не відокремлює себе від речей природного світу, а окрема людина не відокремлює себе від суспільства в цілому. В міфологічному світогляді не існує чіткої межі між мисленням та мовленням, свідомістю та реальністю, предметом та думкою про предмет.

2. Релігійний світогляд чітко поділяє світ та людину, природнє та надприроднє, земне та потойбічне. Люди на, створена за образом та подобою Бога, займае головне, центральне місце у створеному Богом світі. У релігійному світогляді, через віру в потойбічне, надприродне Божественне начало, людина виробляє власне ставлення до світу, надає йому смислової завершеності і таким чином досягає гармонії з ним.

3.Філософія є теоретичною формою ставлення людини до світу. Порівняно з наукою її особливість полягає в тому, що вона дає змогу об'єктивно, в теоретичній формі осмислити світ як світ людини, розглянути місце і становище людини у світі, її смисложиттєві проблеми.

4.Науковий світогляд є теоретичною формою ставлення до світу. Світ у ньому об'єктивно розглядається таким яким він є незалежно від людини, а людина вбачається в ньому тільки частиною світу – природи чи суспільства. Теоретичне ставлення до світу дало змогу людині поставити закони природи собі на службу і створити комфортний світ цивілізації.

5.Мистецький світогляд дає суб'єктивний образ світу, в якому художник досягає гармонії зі світом тому навіть сучасне художне бачення світу близьке до міфологічного. Мистецтво є практично-духовною діяльністю.

Тема 1.2. Еволюція філософських поглядів у контексті цивілізаційних процесів

Особливості східного та західного типів філософствування. У чому полягає відмінність між європейською філософією, з одного боку, та індійською і китайською — з другого? Загальна характеристика онтологічних і гносеологічних здобутків старогрецької філософії і в цілому європейської традиції аж до епохи Відродження, з одного боку, і китайської та індійської філософії аж до XX ст.

Джерела, провідні ідеї та напрями філософської думки Стародавньої Індії та їх сучасне значення. Оцінка філософських ідей Буддизму. Канонічні джерела провідні ідеї та напрями філософської думки Стародавнього Китаю. Оцінка провідних ідей конфуціанства та даосизму.

Тема 1.3. Основні напрями та особливості сучасної західної філософії

Фундаментальна проблема значення буття. Монотеїстичні та плюралістичні концепції буття. Категоріальні визначення буття. Класичне та некласичне його розуміння. Сучасна наука про «матерію». Проблема життя у Всесвіті. Сучасна наука про рівні та форми виявлення буття. Структура буття за К. Поппером. Філософські концепції кінця XIX - початку XX століття відкривають новий період розвитку філософії, який характеризується відходом від класичного раціонального типу філософствування, що затвердився в філософії попереднього часу. Нова філософія пов'язана з обігом до розробки проблем людини. Філософські концепції цього часу стають передумовою розвитку філософії кінця XX століття, які прийнято називати «постмодернізмом». Основна проблематика філософії постмодерну пов'язана з суб'єктивними особливостями індивідуального буття, практичних потреб людини, його життя.

Сучасна західна філософія характеризується наступними рисами:

- вона не представляє собою єдиного вчення, пояснюючи це плюралізмом думки;

- практично всі школи і напрямки є різновидами суб'єктивного і об'єктивного (тільки неотомізм і його різновид тейярдизм) ідеалізму, тобто ідеалізм не долає, а лише змінює свої форми;

- в даний час всі школи і вчення стоять на антідіалектіческім позиціях;

- намічаються тенденції переходу з позицій раціоналізму на позиції ірраціоналізму, тобто до заперечення ролі розуму, до невіри в можливості людської свідомості та перебільшення таких елементів психіки, як воля, інстинкти, несвідоме і т.п .;

-важливою особливістю цього етапу розвитку світової філософії розмежування філософських концепцій, орієнтованих на сциентизм і антисцієнтисти. Якщо сциентизм (лат. Scientia - знання) пояснюють світ шляхом абсолютизації ролі науки в житті суспільства (позитивізм, прагматизм, фрейдизм, структуралізм), то антисцієнтисти заснований на критиці інтелекту і запереченні можливості науки і техніки для подальшого розвитку людства, виступаючи з вимогою обмеження їх розвитку, основна увага приділяючи внутрішнього світу людини, її переживань («філософія життя», феноменологія, екзистенціалізм, герменевтика).

- концентрація навколо проблем людини і його місця в світі (екзистенціалізм, персоналізм, філософська антропологія, релігійна філософія);

- релігійні напрямки оформилися в характерну рису всієї західної філософії - фідеїзм (від лат. Fides - ідеї), прагнення підпорядкувати науку, філософію релігії, використання наукових знань для захисту релігійних догм;

- еклектицизм, взаімствованне багатьох ідей один у одного. Це пов'язано з формуванням нових течій, які представляють собою механіку з так званої «великої трійки» (екзистенціалізму, неопозитивізму та неотомізму).

Однак невірно представляти сучасну західну філософію як клубок протиріч і неправильних постулатів, позбавлених розумності.

В цілому західна філософія другої половини XIX-XX ст. являє собою велике різноманіття різних течій, шкіл, концепцій, проблем і методів, нерідко протистоять один одному. Найбільш впливові і поширені течії - позитивізм і його різновиди, екзистенціалізм, «філософія життя», фрейдизм і неофрейдизм, сциентизм і антисцієнтисти.

Тема 1.4. Філософський зміст проблеми буття

Фундаментальна проблема значення буття. Монотеїстичні та плюралістичні концепції буття. Категоріальні визначення буття. Класичне та некласичне його розуміння. Сучасна наука про «матерію». Проблема життя у Всесвіті. Сучасна наука про рівні та форми виявлення буття. Структура буття за К. Поппером.

Вчення про буття дістало назву “онтологія” (від грец. суще + вчення*)*. Цей термін запровадив у XVII століття німецький філософ Р. Гокленіус. Онтологія є окремою галуззю філософського знання, сутність якого виявляється в аналізі відношень, зв’язків і взаємодій між такими категоріями і поняттями, як “людина”, “світ”, “буття”, “матерія”, “свідомість”, “простір”, “час”, “рух” та ін. (Всі ці категорії та їх відношення ми розглянемо у цьому і наступних розділах. Почнемо з категорії “буття”.

Дієслово “бути” в минулому, теперішньому, майбутньому часі, а також зв’язка “є” належать до найбільш вживаних слів у багатьох мовах (“есть” – у російській, “ist” – німецькій, “is” – англійській, “est” –

Змістовний модуль 2.

Тема 2.1. Свідомість : її походження та сутність

Онтологічний статус свідомості та її суттєві ознаки. Проблема та складнощі наукового визначення свідомості. Основні концепції походження свідомості. Постановка проблеми свідомості (І.Кант). Структура свідомості по З.Фрейду. Ідеальний статус буття свідомості. Свідомість і мова. Генезис свідомості та її сутність.

Сутність свідомості та проблема самовиховання. Поняття свідомості здавна присутній практично у всіх філософських міркуваннях, що стосуються людини. У більшості випадків вживання даного терміну пов'язане із зазначенням на сутнісну характеристику людини, що відрізняє його від всіх інших живих істот і що виділяє його з царства тварин. Етимологічно слово "свідомість" є калькою з давньогрецького συνείδησις. У складі цього слова міститься прийменни συν – узгодженість і множина від είδησ

'α - ідеї. Тоді перевести συνείδησις можна як узгодженість (гармонія) ідей. Однак цей грецький термін перекладається на російську не тільки як свідомість, але і як совість, слово, яке є калькою з того ж συνείδησις 'а, оскільки, незважаючи на те що нині за ним закріпилося інше значення, по-старослов'янською відати – значить знати.

Свідомість - володіння свідомістю - це насамперед осудність людини, відповідальність за все скоєне їм. Тому мати свідомість, бути в свідомості - значить перебувати в стані "цілеспрямованої напруженості", інтенціональності душевних сил, поза дією яких саме буття людини в якості людини стає проблематичним.

Тема 2.2.. Діалектика як вчення про загальний взаємозв’язок та розвиток

Філософів завжди цікавили не тільки проблеми теорії, тобто тлумачення, пояснення світу, але й проблеми методу, тобто шляхів, заходів і прийомів наукового пізнання і перетворення світу.

Діалектика виникла й історично розвивалась у боротьбі з метафізичним методом мислення, характерною особливістю якого є однобічність, абстрактність, абсолютизація того чи іншого моменту у складі цілого. Конкретно сутність цієї концепції полягає у тому, що вона ігнорує багатий конкретний зміст реальних життєвих процесів і розглядає розвиток як тільки просте кількісне зростання одного і того самого, як тільки зменшення або збільшення, як повторення одних і тих самих етапів; вона не визнає розвитку як процесу виникнення нового і зникнення старого, що віджило свій вік, тобто вона заперечує якісні зміни, якісні стрибки і взаємопереходи у явищах об'єктивного світу. Метафізична концепція розглядає явища і предмети матеріального світу як ізольовані і не пов'язані між, собою, як випадкове накопичення явищ і предметів.

Сутність метафізичної концепції зводиться також до того, що вона заперечує внутрішнє джерело розвитку - саморозвиток. Причину розвитку природи і суспільства вона вбачає у певній зовнішній, надприродній силі і врешті - решт у Богові.

Отже, діалектика і метафізика виступають як альтернативні способи філософського осягання буття. Вони різняться у багатьох суттєвих моментах. Якщо діалектика вважає рух абсолютним, а спокій відносним, то метафізика, навпаки, сприймає рух як суму станів спокою, що є постійним. Діалектика визнає взаємозв'язок і взаємообумовленість явищ, а метафізика розглядає їх у відриві, у відокремленості. З погляду діалектиків, все рухається, все змінюється. Метафізики, однак, твердять, що явища незмінні у своїй сутності.

Діалектична концепція розвитку полягає у тому, що розвиток тлумачиться як боротьба протилежностей, стрибкоподібний перехід кількості у якість і навпаки та як рух за спіраллю. Метафізики сприймають розвиток як результат божого першопоштовху, як збільшення або зменшення, тобто як суть кількісний процес та як рух по замкненому колу.

Тема 2.3. Гносеологія, логіка, методолгія

Філософія та наука. Структура наукового знання . Проблема критерій науковості знання. Особливості методологічної ситуації в сучасній філософії. Специфіка соціально-гуманітарного пізнання. Верифікація та фальсифікація. Сутність та структура методу як способу організації людської діяльності, Поняття методу, методології та методики.

Проблема методологічних орієнтацій в сучасній європейській філософії. Аналіз - метод мислення, коли відбувається розклад дослідного об'єкта на складові частини і блоки, а синтез - коли раніш виділені частини з'єднуються. Абстрагування - процес уявного вироблення властивостей, що цікавлять вченого, або відносин конкретної речі. Ідеалізація - уявна процедура, результатом якої стає поняття: точка, пряма в геометрії, матеріальна точка в механіці, абсолютно чорне тіло в фізиці та ін. Індукція - рух думки від

одиничного до загального, дедукція - підіймання процесу пізнання від загального до одиничного. Аналогія - коли на основі подібності об'єктів за певними властивостями і відносинами речі висувають припущення про подібність в інших відносинах. Моделювання - метод дослідження, за яким об'єкт, що цікавить дослідника, замінюється іншим об'єктом, що знаходиться у відносинах подоби до першого об'єкта. Існує предметне і знакове моделювання. Науковими методами емпіричного дослідження є: спостереження — цілеспрямоване вивчення речей, їх властивостей і відносин; порівняння і експеримент, де пізнання відбувається при активному втручанні суб'єкта; вимір - процес визначення відносин однієї вимірюваної величини, властивій об'єкту, до другої однорідної величини, припущеної за одиницю. До методів теоретичного дослідження належить формалізація - відображення знання в знаковій формі (формалізованій мові), аксіоматизація - спосіб побудови наукової теорії, за яким в основу теорії кладуть аксіоми, а решту висновків роблять логічним шляхом, гіпотетико-дедуктивний метод, застосований при створенні дедуктивно пов'язаних між собою гіпотез, з яких виводяться ствердження про емпіричні факти.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів й тем	Кількість годин											
	денна форма						*заочна форма*					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		лк	пр	лаб	інд	с.р.		лк	пр	лаб	інд	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Модуль 1												
Змістовий модуль 1. Філософська пропедевтика.												
Тема 1.1. Філософія як універсальний тип знань	2	2	2			8		2	2			10
Тема 1.2. Еволюція філософських поглядів у контексті цивілізаційних процесів	2	2	2			6						10
Тема 1.3. Основні напрями та особливості сучасної західної філософії	2	2	2			8						10
Тема 1.4. Філософський зміст проблеми буття	2	2	2			10						10
Разом за змістовим модулем 1	8	8	8			32					7	40
Модуль 2												
Змістовий модуль 2. Теоретична та практична філософія.												
Тема 2.1. Свідомість : її походження та сутність	2	2	2			10		2				10
Тема 2.2. Діалектика як вчення про загальний взаємозв’язок та розвиток	2	2	2			10						10
Тема 2.3. Гносеологія, логіка, методолгія	2	2	2			10						10
Разом за змістовим модулем 2	6	6	6			30					7	30
Модуль 2												

ІНДЗ						*62*						*70*
Усього годин	*90*	*14*	*14*			*62*	*90*	*4*	*2*		*14*	*70*

5. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Антична філософія	8
2	Філософія Стародавнього Сходу	6
3	Філософія Середньовіччя	8
4	Філософія Відродження	10
5	Філософія Нового часу	10
6	Німецька класична	10
7	Сучасна філософія. Українська філософія.	10
разом:		62

6. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
	–	

7. Теми лабораторних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
	–	

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Предмет функції та специфіка філософського знання	2
2	Історичний розвиток світової філософії	2
3	Сучасна світова філософія	2
4	Матерія її основні форми та спосіб існування	2
5	Свідомість, її природа, сутність та структура	2
6	Діалектика: принципи, закони, категорії	2

7	Проблеми істинного знання. Методи та форми пізнавальної діяльності	2
Разом:		14

9. Індивідуальні завдання

Для студентів денної форми навчання – не передбачені.
Для студентів заочної форми навчання – контрольна робота.

10. Методи навчання

Під час викладання курсу використовуються наступні методи навчання:
-розповідь – для оповідної, описової форми розкриття навчального матеріалу;
-пояснення – для розкриття сутності певного явища, закону, процесу;
-бесіда – для усвідомлення за допомогою діалогу нових явищ, понять;
-ілюстрація – для розкриття предметів і процесів через їх символічне зображення (малюнки, схеми, графіки);
-практична робота – для використання набутих знань у розв'язанні практичних завдань;
-аналітичний метод – розумового або практичного розкладу цілого на частини з метою вивчення їх суттєвих ознак;
-індуктивний метод – для вивчення явищ від одиничного до загального;
-дедуктивний метод – для вивчення навчального матеріалу від загального до окремого, одиничного;
-проблемний виклад матеріалу – для створення й розв'язання проблемної ситуації.

11. Очікувані результати навчання з дисципліни

Екзамен проводиться за наявності незадовільної підсумкової оцінки або за вибором студента, та містить: /разом 12 запитань/ чотири теоретичних запитання, вісім тестових запитань.

12.Засоби оцінювання

Для студентів денної форми навчання: письмове опитування на лекціях, усне опитування на семінарських заняттях, захист завдання з СРС, аудиторна контрольна робота, аудиторне тестування, проведення двох підсумкових рубіжних контролів.
Для студентів заочної форми навчання: захист контрольної роботи, усне опитування на консультаціях.

13. Критерії оцінювання

Кожний змістовний модуль оцінюється за 100-бальною системою.

Оцінювання академічних успіхів студента з дисципліни «Соціальна відповідальність» здійснюється за такими критеріями та у відповідності до такої методики:

	Лекції	Семінарські (практичні) заняття	Самостійна робота студента	Підсумкове рубіжне опитування	
Наймену-вання завдань	поточне опитування	доповідь, відповідь на проблемні питання, словник.	завдання для закріплення матеріалу	рубіжна к/р	*Разом*

Лекції Семінари Самостійна робота студента Підсумкове рубіжне опитування	20	30	20	30	100

Підсумкова оцінка за семестр визначається як середня двох підсумкових рубіжних контролів за перший та другий змістовні модулі.

Екзамен проводиться за наявності незадовільної підсумкової оцінки або за вибором студента, та містить: /разом 12 запитань/ чотири теоретичних запитання, вісім тестових запитань.

Отже, екзамен оцінюється за такою шкалою:

Поточне тестування та самостійна робота								Підсумковий тест (екзамен)	Сума
Змістовий модуль 1				Змістовий модуль 2				…	100
Т 1.1	Т 1.2	Т 1.3	Т 1.4	Т 2.1	Т 2.2	Т 2.3	Т 2.4		
20	30	20	30	20	30	20	30		

Т1, Т2 ... Т8 – теми змістових модулів.

Шкала оцінювання: національна та ECTS:

За шкалою ECTS	За 100-бальною шкалою	За національною шкалою	Визначення**
A	90 – 100	відмінно	***відмінно*** – відмінне виконання з незначною кількістю помилок
B	85 – 89	добре	***дуже добре*** – вище середнього рівня, але з деякими поширеними помилками
C	75 – 84		***добре*** – у цілому правильне виконання, але з помітними помилками
D	70 – 74	задовільно	***задовільно*** – виконання у повному обсязі, але зі значною кількістю недоліків
E	60 – 69		***достатньо*** – виконання задовольняє мінімальні критерії
FX	35 – 59	незадовільно з можливістю повторного складання	***незадовільно*** – недостатньо: необхідно допрацювати

F	01 – 34	незадовільно з обов'язковим повторним курсом	***незадовільно*** – необхідна серйозна подальша робота з повторним вивченням курсу

14. Методичне забезпечення

1. .....

1. Навчально-методичні рекомендації з вивчення дисципліни «Філософія» для бакалаврів заочної форми навчання всіх спеціальностей [Текст]: Навчально-методичне видання / Бондаренко О.В., Бондаревич І.М., Ємельяненко Є.О., Головко Л.В., Повзло О.М., Тарадайко С.М. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2015. – 58 с.
2. Методичні рекомендації щодо підготовки до семінарських занять з дисципліни «Філософія» для студентів денної форми навчання всіх спеціальностей [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладачі: Арсентьєва.Г.О., Бондаревич І.М., Головко Л.В., Дєвочкіна Н.М., Ємельяненко Є.О., Коваль В.М. - Запоріжжя: ЗНТУ, 2014. – 58 с.
3. Навчально-методичні рекомендації з вивчення змістовних модулів дисципліни "Філософія", що виносяться на СРС (для спец. ФРЕТ- всіх форм навчання. Змістовний модуль 1.) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладач: Ємельяненко Є.О. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. - 42 с.
4. Навчально-методичні рекомендації з вивчення змістовних модулів дисципліни "Філософія", що виносяться на СРС (для спец. ФРЕТ- всіх форм навчання. Змістовний модуль 2.) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладач: Ємельяненко Є.О. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. – 90 с.
5. Навчально-методичні рекомендації з вивчення змістовних модулів дисципліни "Філософія", що виносяться на СРС (для спец. Г-факультету) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладач: Тарадайко С.М – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. – 36 с.
6. Навчально-методичні рекомендації з вивчення змістовних модулів дисципліни "Філософія", що виносяться на СРС (для спец. М факультету) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладач: Повзло О.М. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. – 30 с
7. Навчально-методичні рекомендації з вивчення змістовних модулів дисципліни "Філософія", що виносяться на СРС (для спец. ІФ-факультету всіх форм навчання) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладач доц. Дєвочкіна Н.М. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. – 10 с.
8. Навчально-методичні рекомендації з вивчення змістовних модулів дисципліни "Філософія", що виносяться на СРС (для спец. ІОТ-факультету всіх форм навчання) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладач: доц.Головко Л.В. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. – 50 с.
9. Навчально-методичні рекомендації з вивчення змістовних модулів дисципліни "Філософія", що виносяться на СРС (для спец. Т та ЕУ факультету всіх форм навчання) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладач: Володін П.В. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. – 54 с.
10. Навчально-методичні рекомендації з вивчення змістовних модулів дисципліни "Філософія", що виносяться на СРС (для спец. Е-факультету всіх форм навчання) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладач: Бондаревич І.М. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. – 42 с.
11. Навчально-методичні рекомендації з вивчення змістовних модулів дисципліни "Філософія", що виносяться на СРС (для спец. М-факультету) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладач: Арсентьєва Г. О. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. – 14 с.
12. Навчально-методичні рекомендації з вивчення змістовних модулів дисципліни "Філософія", що виносяться на СРС (для спец. КНТ денної форми навчання) [Текст]:

Навчально-методичне видання / Укладачі: Бондаренко О.В., Охмуш-Ковалевська О.І. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2013. – 38 с.

13. Методичні рекомендації для семінарських занять з курсу «Філософія» для усіх форм навчання (творчі завдання та вправи) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладачі: Бондаревич І.М., Ємельяненко Є.О. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2011. – 62 с.

14. Методичні рекомендації з курсу "Філософія" (для студентів заочної форми навчання усіх спец. ЗНТУ) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладачі: Бондаренко О.В., Бондаревич І.М., Головко Л.В., Повзло О.М. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2010. – 100 с.

15. Методичні матеріали з курсу "Філософія" для студентів заочної форми навчання (спец. Уз-1;4;6) [Текст]: Навчально-методичне видання / Укладач: Повзло О.М. – Запоріжжя: ЗНТУ, 2010. – 26 с.

15. Рекомендована література

Базова

1. Андрущенко, В. Вступ до філософії. Великі філософи: навч. посібн. [Текст] / В. Андрущенко. – Харьків: ТОВ "РИФ", 2005. – 512 с.
2. Бичко, І. Філософія. Курс лекцій : навч. посібн. [Текст] / І. Бичко, В. Табачковський. – Київ: Либідь, 1993. – 576 с.
3. Габрієлян, О.А. Філософія історії: підруч. [Текст] / О.А. Габрієлян, І.І. Кальной, О.П. Цвєтков. – Київ: Академвидав, 2010. – 213 с.
4. Гуревич, П. С. Основы философии [Текст]/ П. С. Гуревич. – Москва : Гардарики, 2000. – 438 с.
5. Філософія: підручник для студентів вищих навчальних закладів. [Текст] / Л. В. Губерського; - Харків: Фоліо, 2013 – 510 с.

Допоміжна

1. Аблеев, С. Р. Философия в схемах и таблицах : учебн. пособ. для вузов. [Текст] / С.Р.Аблеев – М. : Высшая школа, 2004. – 207 с
2. Блинников, Л. В. Великие философы : словарь-справочник .[Текст] / Л. В. Блинников. – М. : Логос, 2000.
3. Всемирная энциклопедия: Философия XX век. [Текст]/ А. А. Грицанов. – Мн. : Харвест, Совр. лит., 2002. – 976 с
4. Губернського,Л.В. Філософія: хрестоматія (від витоків до сьогодення) : навч. посіб. [Текст] / Л.В. Губерського. – К.: Знання, 2009.
5. История философии Украины: хрестоматия: [учеб. по- соб.] [Текст] – К.: Лыбидь, 2003. – 553 с.
6. Козак, І.Й. Основи української філософії: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. [Текст] / І.Й. Козак. – Кам’янець-Поділь- ський: Абетка-Нова, 2001. – 224 с.
7. Основи філософії: підруч.: [інтегр. кредит.-модул. курс для студ. вищ. навч. закл.] [Текст] / за ред. Л.М. Нікітіна. – Донецьк: ДонНУЕТ, 2009. – 323 с.

6. Інформаційні ресурси

1. Бібліотека ім. В. Вернадського [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua.
2. Інститут філософії ім. Г. Сковороди [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.filosof.com.ua.
3. Найвидатніші філософи світу та України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://philsci.univ.kiev.ua/biblio/dict.html.

_____, 2018 рік